

त्वक्पत्रं, स्त्री, (त्वगिव पत्राण्यस्य ।) गुडत्वक् ।
इत्यमरः । २ । ४ । १३४ ॥ त्वक्पत्रम् । इति क्वचित् ।
इति भरतः । तत्पथ्यायः । स्तुतकटम् २ भङ्गम् ३
त्वक्चु ४ चोचम् ५ वराङ्गम् ६ । इत्यमरः । २ ।
४ । १३४ ॥ (यथा, महाभारते । १२ । १७० । १८८
“चन्दनागुवसुस्थानि त्वक्पत्राणां वनानि च ॥”
यथा, सुश्रुते । १ । ४४ ।
“रेचनं सुकुमाराणां त्वक्पत्रमरिचार्शकम् ॥”)
त्वक्पत्री, स्त्री, (त्वक्पत्र + गौरादित्वात् ङीष् ।)
हृङ्गुपत्री । तत्पथ्यायः । कारवी २ पृथ्वी ३
वासीका ४ कवरी ५ पृथुः ६ । इत्यमरः । २ ।
६ । ४० ॥ तत्पत्री ७ । इति भरतः ॥
त्वक्पुष्यं, स्त्री, (त्वक्पुष्यः पुष्यमिव ।) रोमाश्वः ।
इति त्रिकाश्वशेषः । किलासम् । इति हेम-
चन्द्रः । ३ । १३१ ॥
त्वक्पुष्यिका, स्त्री, (त्वक्पुष्यी + स्वार्थे कन् पूर्व-
ङ्ङञः ।) किलासम् । इति त्रिकाश्वशेषः ॥ कुली
इति भाषा ॥
त्वक्पुष्यी, स्त्री, (त्वक्पुष्य + गौरादित्वात् ङीष् ।)
किलासम् । इति जटाधरः ॥
त्वच, त्वचोयाहे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्रा-
परं-सकं-सेट् ।) त्वचो याहे चर्म्मभयो यद्यम् ।
त्वच त्वचने इति प्राश्नः । त्वचनं संवरणमिति
रमानाथः । त्वचति कार्यं वर्म्मणा भटः । इति
दुर्गादासः ॥
त्वच, ज कार्श्ये । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्रा-
परं-सकं-वेट् ।) ज, त्वचिथ्यति त्वच्यति । कार्श्ये
छप्रीकरणम् । त्वचति काष्ठं तच्चा । इति दुर्गा-
दासः ॥
त्वक्सारः, पुं, (त्वचि सारो यस्य ।) वंशः । इत्य-
मरः । २ । ४ । १६० ॥ (यथा, मनुः । १० । ३७ ।
“चक्षालात् पाण्डुवोपाकस्त्वक्सारव्यवहार-
वान् ॥”
वंशस्य त्वगपि । चै चाङ्गि इति भाषा ॥ यथा,
सुश्रुते । १ । ८ ।
“अनुश्रुत्वाहि तु त्वक्सारस्फटिककाचकुसु-
विन्दजलौकाभिचारनखगोजीशोफालिका-
शाकपत्रकरीरनालाकुलय इति ॥”) गुडत्वक् ।
इति शब्दचन्द्रिका ॥ शोणवृक्षः । इत्यंशः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ (तत्पत्राणां इति भाषा ॥
यथा, माचः । ४ । ६१ ।
“त्वक्साररन्ध्रपरिपूरितलम्बगीति-
रस्मिन्नसौ ऋदितपद्मलरज्जकाङ्गः ॥”)
त्वक्सारमेदिनी, स्त्री, (त्वचः सारं भिनत्तीति ।
भिद् + षिनिः + ङीप् ।) चूर्णचतुष्टयः । इति
राजनिर्घण्टः ॥
त्वक्सारा, स्त्री, (त्वक्सारो वंश उत्पत्तिकारण-
त्वेनास्यस्याः अच् ततश्चात् ।) वंशरोचना ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ (वंशरोचनाशब्देऽस्या
विवरणं ज्ञातव्यम् ॥)
त्वक्सुगन्धः, पुं, (त्वचि सुगन्धः सदृगन्धो यस्य ।)
नारङ्गः । इति भावप्रकाशः ॥

त्वक्सुगन्धा, स्त्री, (त्वचि सुगन्धो यस्याः ।) एल-
बाजुकनामगन्धद्रव्यम् । इति जटाधरः ॥
त्वग्, इ कर्म्ये । गतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्रा-
परं-अकं-गतौ सकं-सेट् ॥)
त्वग्ङ्करः, पुं, (त्वक्चर्म्मभयः अङ्कुर इव ।) रोमाश्वः ।
इति त्रिकाश्वशेषः ॥
त्वगाचीरी, स्त्री, (त्वक्चीरी । पृषोदरादित्वात्
साधुः ।) तुगाचीरी । वंशलोचना । इति
जटाधरः ॥
त्वग्गन्धः, पुं, (त्वचि गन्धो यस्य ।) नारङ्गः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥
त्वग्जं, स्त्री, (त्वचः जायते इति । जन + ङः ।)
रोम । रुधिरम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
त्वग्दोषः, पुं, (त्वचो दोषो दूषणं यस्मात् ।)
कोटरोगः । इति राजनिर्घण्टः ॥ त्वग्जात-
रोगः । तस्यौघं यथा,—
“मन्दोष्णलोघ्नो रोगो रोगो कानकस्य च ।
तेनोद्धर्तितदेहस्य हरेदुष्णीष्प्रसारिकाम् ॥
त्वद्दोषश्चैव सेकश्च चर्म्मदोषश्च नश्यति ॥”
इति मारुते १६४ अध्यायः ॥
स तु महारोगः । यथा, “महारोगिण्यः पाप-
रोगाद्यकान्धतमरोगवतः । ते च उष्मादस्त्वद्-
दोषो राजयज्ज्या श्वासो मधुमेहो भगन्दरः
उदरोऽध्मरौ इत्यथै पापरोगा नारदोक्ताः ॥”
इति शुद्धितन्त्रम् ॥
त्वग्दोषापहा, स्त्री, (त्वग्दोषं रोगविशेषं अप-
हन्तीति । हन + ङः ।) वाङ्गुची । इति राज-
निर्घण्टः ॥
त्वग्दोषारिः, पुं, (त्वग्दोषस्य रोगविशेषस्य अरिः
शत्रुः । तन्नाशकत्वात् तथात्वम् ।) हस्तिकन्दः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥
त्वच, श्रु ट्वात् । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (तुदा-
परं-सकं-सेट् ।) वकारयुक्तः । इत्यवर्गादादिः ।
श्रु, त्वचती त्वचन्ती । इतिः संवरणम् । त्वचति
कवचेन देहं वीरः । इति दुर्गादासः ॥
त्वचं, स्त्री, (प्रशस्ता त्वगस्यस्येति । अर्शं आदि-
त्वात् अच् ।) वृक्षविशेषः । दारचिनी इति
भाषा ॥ (यथा, सुश्रुते कल्पस्थाने १ अध्याये ।
“सोमवल्गाश्वता श्वेता पद्मं कालीयकं त्वचम् ॥”)
तत्पथ्यायः । त्वक् २ वल्कलम् ३ भङ्गम् ४
वराङ्गम् ५ सुखशीघ्रणम् ६ शकलम् ७ सिंहे-
लम् ८ वन्यम् ९ सुरसम् १० कामवल्गभम् ११
उत्कटम् १२ बहुगन्धम् १३ विज्जलम् १४ वन-
प्रियम् १५ नटपण्यम् १६ गन्धवल्कम् १७ वरम्
१८ शीतम् १९ । अस्य गुणाः । कटुत्वम् ।
शीतलत्वम् । कफकासविनाशित्वम् । शुक्रास-
श्रमनत्वम् । कण्ठशुद्धिकरत्वम् । लघुत्वम् । इति
राजनिर्घण्टः ॥ वल्कलम् । चर्म्मम् । (यथा,
हरिवंशे । १७७ । १३६ ।
“श्रीवत्साङ्गोऽरविन्दाद्य ऊर्ध्वरोमा ऋदुत्वचः ॥”
कञ्चुकः । खोलसु इति भाषा ॥ यथा, महा-
भारते । १२ । २४६ । ११ ।

“विस्तृतः सर्वपापेभ्यो मुक्तत्वच इवोरगः ॥”)
गुडत्वक् । इति धरणिः ॥
त्वचा, स्त्री, (त्वच् + पच्चे टाप् । यद्वा, त्वचति
संश्रयोति सर्वशरीरमिति अच् ततश्चात् ।)
त्वक् । इति शब्दरत्नावली ॥
त्वचापत्रं, स्त्री, (त्वचा त्वक् पत्रमिव यस्य ।)
त्वक्पत्रम् । इति शब्दरत्नावली ॥
त्वचिष्ठः, त्रि, (अतिशयेन त्वगान् । त्वगन् +
इठन् । “विन्मतोर्लुक् ।” ५ । ३ । ६४ । इति
भतृपो लुक् ।) त्वचोयान् । अतिशयत्वविशिष्टः ।
इति आकरणम् ॥
त्वचिसारः, पुं, (त्वचि सारो यस्य । “हलदन्तात्
सप्तम्याः संश्रयात् ॥” ६ । ३ । ६ । इति सप्तम्या
अलुक् ।) वंशः । इत्यमरः । २ । ४ । १६० ॥
त्वचिसुगन्धा, स्त्री, (त्वचि सुगन्धो यस्याः ।
सप्तम्या अलुक् ।) च्चुदेला । इति हारावली १६७ ॥
त्वत्, त्रि, (तनोतीति । तन + “तनोतेरनञ् वः ।”
उयां २ । ६३ । इति चकारात् किप् तुक् अनञ्च
वः ।) भिन्नः । इति जटाधरः ॥ (युष्मद्भ्यश्च
पञ्चम्येकवचनस्य रूपम् ।) भवतः । इति आक-
रणम् ॥ तोमा हृदते इति भाषा ॥
त्वन्च, उ इतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्रा-
परं-सकं-सेट् । क्त्वावेट् ।) वकारयुक्तादिः । उ,
त्वचिवा त्वक्त्वा । इतिगतिः । इति दुर्गादासः ॥
त्वन्च, उ घ सङ्कोचे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (र्धा-
परं-सकं-सेट् । क्त्वावेट् ।)
त्वहीयं, त्रि, (तव इदम् । युष्मद् + ङः । “प्रत्य-
थोत्तरपदयोश्च ।” ७ । २ । ६८ । इति मप-
थेन्तस्य लादेशः ।) भवहीयम् । इति आक-
रणम् ॥ (यथा, रघुः । ३ । ५० ।
“अतोऽयमन्धः कपिलासुकारिणा
पितृस्त्वहीयस्य मयापहारितः ॥”)
त्वर, जि ष म ड स्येद । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(भ्रां-आत्मं-अकं-सेट् ।) त्रि, त्वरितः तूर्णो-
ऽस्ति । वा रुधामहृषलरसंघुषास्त्रिभ्यो निष्ठार्यां
वेमत्वेऽपि वेदेश्चकारणमेदाथंमेतदनुभवमन्धे
मन्धन्ते । ष, त्वरा । म, त्वरयति । ड, त्वरते ।
स्येद इह शीघ्रमनुष्ठानम् । नातुनेतुमवलाः स
तत्वरे । इति दुर्गादासः ॥
त्वरणं, स्त्री, (त्वर + भावे ल्युट् ।) त्वरा । इति
आकरणम् ॥ (त्वरते शीघ्रं गच्छतीति । त्वर +
ल्युः ।) द्रुतगामिनि, त्रि । यथा, अथर्ववेदे । ११ ।
८ । २८ ।
“आस्त्रेथीच्च वास्त्रेथीच्च त्वरणाः हृषणाश्च याः ॥”)
त्वरा, स्त्री, (त्वरणमिति । त्वर + “घटादयः
घितः ।” इति अङ् । ततः स्त्रीलिङ्गत्वात् टाप् ।)
वेगः । तत्पथ्यायः । सभ्रमः २ । इत्यमरः । ३ ।
२ । २६ ॥ आवेगः ३ त्वरिः ४ तूर्णः ५ संवेगः
६ । इति हेमचन्द्रः । १२ । २३६ ॥ (यथा, महा-
भारते । ३ । २७६ । २७ ।
“असकत्वं मया पूर्वं निर्जितो जीवितप्रियः ।
सुक्तो ज्ञातिरिति ज्ञात्वा कालरा मरणे पुनः ॥”)